

Et quia timuerunt obsecrantes deum: edificavit eis domos. Precepit ergo pharaoni pater suo dicens. Quidquid masculinum sexus natum fuerit in flumen proicite: quidquid femininum celsuace. **E**gressus est post hec vir de domo leui et accepit uxorem sibi: que concepit et peperit filium: et videns eum eleganter abscondit eum mensibz. Cum iam celare non posset: super filicellam serpente et limavit eam bitumine ac pice: posuitque in ius infantulum: et posuit eum in cavedo ripe fluminis: stante procul sorore eius et considerate euentum rei. Ecce autem descendebat filia pharaonis ut lavaretur in flumine: et puella eius gradiebant per crepidinem alvei. Que cum vidisset filicellam in papirione: misit unam e famularibus suis: et allata apertis cernensque in ea parvulum vagientem: misit ei eam ait. De infantibus hebreorum est hic. Cui soror pueri: vis inquit ut vadam: et voce tibi mihic hebrearum que nutrire possit infantulum? Respondit. Vade. Percepit puella: et vocavit matrem suam. Ad quam locuta filia pharaonis: accipe autem puerum istum: et nutre michi: ego dabo tibi mercedem tuam. Suscepit mater et nutrivit puerum: adultumque tradidit filie pharaonis. Que illa adoptavit in locum filii: vocavitque nomen eius moyses: dicens: quia de aqua tui sum. In diebus illis postquam creverat moyses egressus est ad fratres suos: viditque afflictionem eorum: et virum egyptium prouti mentem quendam de hebreis fecerat suis. Cumque aspexisset huc atque illuc: et nullum adesse vidisset: pressum egyptium abscondit subulo. Et egressus die altero: conspexit duos hebreos rixantes: dixitque ei qui faciebat iniuriam. Quare percutis proximum tuum? Qui respondit. Quis

constituit te principem et iudicem super nos? Non occidere me tu vis: sicut ipse occidisti egyptium? Timuit moyses et ait. Quomodo palam factum est verbum istud? Audiuitque pharaon verbum istud: et querebat occidere moysen. Qui fugiens de aspectu eius: moratus est in terra madian: et sedivit iuxta puteum. Erant autem sacerdoti madian septem filie: que venerant ad hauriendam aquam: et impletis ranalibus: ad aquare cupiebant greges patris sui. Supervenerunt pastores: et circumerunt eas. Surrexitque moyses: et defensis puellis ad aquavit oves eas. Que cum revertissemus ad intro patris sui: dixit ad eas. Cur velociter venistis solito? Dixerunt. Vir egypti liberabit nos de manu pastorum. Insurrexit et haurit aquam nobiscum: potumque dedit omnibus. At ille: ubi est inquit? Quare dimistis hominem? Vocate eum ut comedit panem. Invenit ergo moyses quod habitaret cum eo. Accipitque septem filias eius uxorem: et peperit ei filium: quem vocavit gersam. Dicitur. Advena fui in terra aliena. Alter vero peperit: quem vocavit eliezzer: dicens. Deus enim pater meus adiutor meus: et eripuit me de manu pharaonis. Post multum vero temporis mortuus est rex egypti. Et ingemiscientes filii israel propter opera: vociferati sunt. Ascenditque clamor eorum ad deum ab operibus: et audiuit gemitum eorum: ac recordatus est sedentis quod pepigit cum abraham: ysaac: et iacob. Et respexit dominus filios israel: et cognovit eos. **M**oyses autem pascebat oves in agro loci sui: sacerdoti madian. Cumque minasset gregem ad interiora deserti: venit ad montem dei oreb. Apparuitque ei dominus in flamma ignis de medio rubi: et videbat quod rubus arderet: et non combureret. Dixit ergo

moyses. Vadam et videbo visionem hanc magnam: scire non comburatur rubus. **T**emens autem dominus quod pgeret ad videndum: vocavit eum de medio rubi: et ait. Moyses moyses. Qui respondit. Alui. At ille: non appropies inquit huc. Solue calceamentum de pedibus tuis. Hoc enim in quo stas: terra sancta est. Et ait. Ego sum deus pater tuus: deus abraham: et deus ysaac: et deus iacob. Abscondit moyses faciem suam. Non enim audebat aspicere contra deum. Cui ait dominus. Vidi afflictionem populi mei in egypto: et clamorem eius: audiui: propter duriciam eorum qui posuerunt opera. Et scies dolorem eius: descendi ut liberem eum de manibus egyptiorum: et educam de terra illa: in terram bonam et spaciosam: in terram quam fluit lacte et melle: ad loca chananei: et ethiei: et amorrei: et pherezei: et euei: et iebusei. Clamor ergo filiorum israel venit ad me: vidi: et afflictionem eorum: qua ab egyptiis opprimunt. Sed veni et mitte te ad pharaonem: ut educas populum meum filios israel de egypto. Dixitque moyses ad deum. Quis sum ego: ut vadam ad pharaonem: et educam filios israel de egypto? Qui dixit ei. Ego ero tecum: et hoc habebis signum quod misericordiam te. Cum educeris populum meum de egypto: immolabis deo super montem istum. Ait moyses ad deum. Ecce ego vadam ad filios israel: et dicam eis. Deus pater vestrorum misit me ad vos. Si dixerit michi quod est nomen eius: quid dicam eis? Dixit dominus ad moysen. Ego sum qui sum. Ait. Sic dices filiis israel. Qui est: misit me ad vos. Dixitque iterum deus ad moysen: hec dices filiis israel. Dominus deus patrum vestrorum: deus abraham: et deus ysaac: et deus iacob: misit me ad vos. Hoc nomen michi est in eternum: et hoc memoriale meum in generatione et generatione.

vade et aggrega seniores israel: et dices ad eos. Dominus deus patrum vestrorum apparuit michi: deus abraham: et deus ysaac: et deus iacob: dicens. Visitans visitavi vos: et vidi omnia que acciderunt vobis in egypto: et dixi ut educam vos de afflictione egypti: in terram chananei: et ethiei: et amorrei: et pherezei: et euei: et iebusei: ad terram fluentem lacte et melle: et audierunt vocem tuam. Ingredierisque tu: et seniores israel: ad regem egypti: et dices ad eum. Dominus deus hebreorum vocavit nos. Ibi enim viam terram dierum in solitudine: ut immolent dominus deo nostro. Sed ego scio quod non dimittet vos rex egypti ut eatis: nisi per manum validam. Extendatque manum meam et percutiam egyptum in cunctis mirabilibus meis: quod facturus sum in medio eorum: post hoc dimittet vos: daboque gratiam populo huic terram egyptiis. Et cum egredimini: non exhibitis vacui: sed postulabit mulier a vicina sua: et ab hospita sua: vasa argentea et aurea: ac vestes: ponetisque eas super filios et filias vestras: et spoliabitis egyptum. **R**espondens moyses ait. Non credent michi: neque audient vocem meam: sed dicent: non apparuit tibi dominus. Dixit ergo ad eum. Quid est quod tenes in manu tua? Respondit. Virga. Dixitque dominus. Proice eam in terram. Proiecit: et versa est in colubrum: ita ut fugerent moyses. Dixitque dominus. Extende manum tuam: et apprehende caudam eius. Extendit: et tenuit: versaque est in virgam. Ut credat inquit quod apparuerit tibi deus patrum vestrorum: deus abraham: et deus ysaac: et deus iacob. Dixitque dominus rursus. Mitte manum tuam in sinum tuum. Quam cum misisset in sinum: protulit leprosam ad instar nivis. Recrepare ait manum tuam in sinum tuum. Recreavit: et protulit iterum: et erat similis carni